

8.	P	Edgar, kralj	Otoče	17.30	† Julko Stegnar (g. Tomšič)
9.	T	Kitajski mučenci	Kamna Gorica	17.30	† Mileno Bajželj (g. Gregorc)
10.	S	Amalija, red.			maše v fari ne bo
11.	Č	Benedikt, opat	Dobrava	17.30	† Olgo Guzej (g. Gregorc)
12.	P	Mohor in Fortunat, muč.			maše v fari ne bo
13.	S	Henrik, kralj	Dobrava	17.00	za farane (g. Tomšič)
14.	N	15. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00 8.45	† Franca Podobnika, obl. krščevanje
15.	P	Bonaventura, škof	Otoče	17.30	za dober namen
16.	T	Karmelska Mati Božja			maše v fari ne bo
17.	S	Aleš, spokornik			maše v fari ne bo
18.	Č	Friderik, škof	Dobrava	17.30	†† Komaričkove
19.	P	Arsenij, puščavnik	Kamna Gorica	17.30	za zdravje
20.	S	Marjeta Antiohijska	Dobrava	17.00	†† Bendelnove
21.	N	KRIŠTOFOVA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	† župnika Martina Kočvarja nabirka za MIVO

V fari me ne bo do 14. julija. V tem času me bodo nadomeščali različni duhovniki. Vabim vas, da se jim pridružite pri sv. maši in da jim odprete cerkev. V primeru smrti ali kakšni drugi potrebi se obrnite na dekana g. Andreja Župana v Radovljico (tel. 041 861 411)

Na Krištofovo nedeljo vas vabim, da z akcijo MIVA podpremo naše misijonarje in prispevamo vsaj cent za vsak srečno prevožen kilometer. Misijonarji bodo z našo pomočjo kupili prevozna sredstva, da bi mogli biti bližje ljudem, ki potrebujejo njihovo pomoč. Bodimo radodarni!

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 14. (od 7. 7. do 21. 7. 2024)

IZ POSLANICE PAPEŽA FRANČIŠKA ZA 4. SVETOVNI DAN STARIH STARŠEV »NA STARE DNI ME NE ZAVRZI« (Ps 71,9).

... V Svetem pismu najdemo tako gotovost o Božji bližini v vsakem življenjskem obdobju kot strah pred zapuščenostjo, zlasti v starosti in v času bolečine... Če se ozremo okoli sebe, nam ni težko videti, da te besede odražajo povsem očitno resničnost. Vse prepogosto je osamljenost mračna spremljevalka življenja starejših oseb in starih staršev. Ko sem bil škof v Buenos Airesu, sem pogosto obiskoval domove za ostarele in ugotavljal, kako redko so ti ljudje deležni obiskov. Nekaterih sorodniki niso obiskali po več mesecev...

Razlogov za osamelost je več. Marsikje, predvsem v revnejših državah, starejši ostanejo sami, ker so njihovi otroci prisiljeni iskati delo drugje. Ob tem mislim tudi na številne konfliktno situacije. Koliko starejših je ostalo samih, ker so bili moški – mladi in odrasli – poklicani v boj, ženske, predvsem mame z majhnimi otroki, pa so zapustile državo, da bi svojim otrokom zagotovile varnost. V mestih in vaseh, ki jih je opustošila vojna, je prav tako veliko starejših ljudi ostalo samih; predstavljajo edini znak življenja na območjih, kjer vladata zapuščenost in smrt. V drugih delih sveta se v nekaterih lokalnih kulturah srečujemo z lažnim, globoko zakoreninjenim prepričanjem, ki podžiga sovražnost do starejših. **Ti so obtoženi, da s čarovništvom izkoriščajo življenjsko energijo mladih;** ko mlade doleti prezgodnja smrt, bolezen ali kakšna druga nesreča, krivdo pripišejo starejšim osebam.

Proti tej miselnosti se je treba boriti in jo odpraviti. Gre za enega neutemeljenih predsodkov, od katerih nas je krščanska vera osvobodila. A kljub temu ta predsodek še vedno podpihuje generacijske spore med mladimi in starejšimi... Če dobro pomislimo, je obtožba, da starejši »ropajo mlade njihove prihodnosti«, danes prisotna povsod. Danes je na primer razširjeno prepričanje, da starejši obremenjujejo mlade z visokimi stroški socialnih storitev, ki jih potrebujejo, in na ta način odvrta sredstva od razvoja skupnosti in s tem od mladih. To dojetje je izkrivljeno. Predpostavlja, da preživetje starejših ogroža preživetje mladih in da je treba starejše zanemariti ali celo zatreti, da bi dali prednost mladim... Ta medgeneracijski konflikt je zmota in je strupen sad kulture konfliktov.

Psalm 71 – s prošnjo, naj ne bomo zapuščeni v starosti – govori o zaroti, ki obdaja življenje starejših. To se morda zdi pretiravanje, vendar ni, če upoštevamo, da osamljenost in zapuščenost starejših ni naključna ali neizogibna, temveč je sad odločitev – političnih, gospodarskih, družbenih in osebnih –, ki ne priznavajo brezmejnega dostojanstva vsake osebe, »ki presega vse okoliščine, stanja ali razmere, s katerimi se ta oseba lahko sreča«.

SLOVENSKA KARITAS Z DRUGIMI ORGANIZACIJAMI VZTRAJA PRI ZAGOVARJANJU SVETOSTI VSAKEGA ŽIVLJENJA

Slovenska Karitas, Slovensko združenje za paliativno oskrbo, Slovensko društvo Hospic in Zveza Paraplegikov Slovenije še naprej zagovarjajo življenje, spodbujajo k razvoju in krepitvi dolgotrajne ter paliativne oskrbe, spremljanja umirajočih, podpore svojcem in razvoja hospicev.

Podpisane organizacije izražamo zaskrbljenost nad izjavami predstavnikov vlade, da bo že do konca leta sprejet zakon o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja. Dokaj izenačen rezultat posvetovalnega referenduma, ki je pokazal razdeljenost družbe, že samo okrog načelnega vprašanja o pomoči pri samomoru, ne more biti argument za naglo sprejemanje zakona. Še najmanj pa na podlagi spornega predloga zakona, ki ga je državni zbor že enkrat zavrnil. Ravno tako je ta predlog v vseh

pomembnih segmentih nedvoumno zavrnila tudi zdravstvena stroka in socialna stroka s področja paliativne oskrbe.

Pred kakršnokoli resno in nujno strokovno razpravo zdravstvene, socialne in pravne stroke o zakonu o prostovoljnem končanju življenja od države pričakujemo takojšnjo ureditev zastoja pri izvajanju dolgotrajne oskrbe ter predhodno zakonsko in sistemsko ureditev paliativne in hospic oskrbe.

Obstoječi v javnosti predstavljen predlog zakona, ki legalizira pomoč države pri samomoru, pogojno evtanazijo in izvajanje po pohitrenem postopku nalaga javni zdravstveni in socialni mreži, je neprimeren, strokovno neutemeljen in vodi v degradacijo družbene solidarnosti. Na žalost neposredno predvideva tudi evtanazijo (5.čl) iz »verskih, moralnih in drugih« razlogov. Njegov sprejem bi bil lahko zelo

škodljiv za starejše, umirajoče in dolgotrajno bolne ter bi v nadaljevanju njegovo izvajanje, ki predvideva široko dostopnost v številnih ustanovah (29.čl.), predstavljajo pasivno družbeno spodbudo k samomoru in nazorski pritisk (20.čl.) za sostanovalce, zaposlene in druge oskrbovance. Zaradi neurejene oskrbe starejših in bolnih je predlog zakona še posebej nevaren (7. čl. (7).). S hkratno ohlapnostjo vstopnih kriterijev (6.čl) v predlogu zakona in po izkušnji drugih držav s podobno ureditvijo, bi se pomoči pri samomoru posluževalo vse več oseb s težavami v duševnem zdravju, mlajših in socialno ogroženih ali socialno izključenih starejših.

Predlagani zakon zanika in razvrednoti delo zdravstvenih in socialnih delavcev ter tudi duhovne oskrbe, saj za življenje ranljivih osebe uveljavlja alternativo, ki je ekonomsko in kratkoročno »cenejša«(3.2), ne upošteva pa neprecenljive in neizmerljive vrednosti vsakega človeka ne glede na njegove lastnosti, stopnjo zavedanja, ekonomsko koristnost, premoženje in sposobnosti. Prav tako ne upošteva hudih posledic vsakega samomora na bližnje in okolico, kar jasno opredeljuje psihiatrična stroka, ter družbenih in ekonomskih posledic spreminjanja vrednostnega sistema solidarnosti v gospodinjstvih.

Ko vsi sistemi – zdravstvo, asistenca, dolgotrajna ter paliativna in hospic oskrba, pa tudi podprta solidarnost v gospodinjstvih in medgeneracijska solidarnost – dobro delujejo in ko človeka v stiski jemljemo in oskrbujemo kot telesno, duševno, socialno in duhovno bitje, je nagibov po prekinitvi življenja zelo malo. Podpisane organizacije si prizadevamo, da bi se še v večji meri ustvarjalo prijazno okolje s celostno pomočjo za starejše, kronično neozdravljivo bolne, invalide in druge ranljive skupine.

Pozivamo k takojšnjemu oblikovanju in podpori zakonom, ki gredo zlasti v smer razvoja in krepitve dolgotrajne in paliativne oskrbe, asistence za starejše invalide, spremljanja umirajočih, podpore svojcem in razvoja hospicev v vseh regijah.

Slovensko društvo Hospic

Slovenska Karitas

Slovensko združenje za paliativno in hospic oskrbo

Zveza paraplegikov Slovenije